

Zbigniew Barciński

EDUKACJA ZDROWOTNA

Zmiana modelu edukacji seksualnej
w szkole

———— INFORMATOR ————
DLA RODZICÓW I NAUCZYCIELI

Zbigniew Barciński

EDUKACJA ZDROWOTNA

Zmiana modelu edukacji seksualnej
w szkole

———— INFORMATOR ————
DLA RODZICÓW I NAUCZYCIELI

Lublin 2025

© Copyright Zbigniew Barciński

© Copyright Stowarzyszenie Pedagogów NATAN

KONSULTACJA: Zespół Ekspertów Koalicji na Rzecz Ocalenia Polskiej Szkoły

ISBN 978-83-66108-60-8 e-book

ISBN 978-83-66108-59-2 broszura

FOTOGRAFIE NA OKŁADCE

Zdjęcie ilustracyjne, Image by chillla70 from Pixabay

Zdjęcie ilustracyjne, Image by Mircea Iancu from Pixabay

E-book dostępny bezpłatnie na www.takdlaedukacji.pl

Zakup broszury w Księgarni NATAN <https://ksiegarnia.natan.pl/>

Materiał informacyjny kampanii społecznej

TAK DLA EDUKACJI! NIE DLA DEPRAWACJI!

www.takdlaedukacji.pl

Możliwość finansowego wsparcia kampanii:

https://rzutka.pl/5hmk7b?utm_medium=mail&utm_source=postmark&utm_campaign=payment_notification

Wydawnictwo NATAN

ul. Skautów 11 B m 29, 20-055 Lublin

tel. 609 734 114, e-mail: biuro@natan.pl

Spis treści

- 1** Nowy przedmiot: Edukacja zdrowotna
- 2** Zamach na prawa rodzicielskie
- 3** Przemodelowanie edukacji seksualnej
- 4** Kontekst
- 5** Argumenty za i przeciw
- 6** Twoja decyzja
- 7** Możliwe działania
- 8** Apel Koalicji na Rzecz Ocalenia Polskiej Szkoły

1 Nowy przedmiot: edukacja zdrowotna

W październiku 2024 r. Ministerstwo Edukacji Narodowej (dalej MEN) opublikowało dwa projekty rozporządzeń, z których wynikało, że od 1 września 2025 br.:

- zlikwidowany będzie przedmiot WYCHOWANIE DO ŻYCIA W RODZINIE (dalej WDŻ), podczas którego podejmowano tematykę seksualności;
- wprowadzony w to miejsce zostanie przedmiot EDUKACJA ZDROWOTNA (dalej EZ) w szkole podstawowej (klasy IV–VIII) i w szkołach ponadpodstawowych, a jednym z bloków tematycznych będzie „zdrowie seksualne” (inne bloki tematyczne to m.in. „zdrowie psychiczne”, „zdrowie społeczne”, „zdrowie fizyczne”, „internet i profilaktyka uzależnień”, „odżywianie”).
- EZ będzie obowiązkowa, tzn. rodzice nie będą mogli decydować, czy posyłają swoje dzieci te zajęcia czy nie – inaczej niż było to przy dobrowolnym WDŻ.

Projekt MEN wprowadzający EZ na miejsce likwidowanego WDŻ spotkał się z protestami wielu środowisk i instytucji. Do MEN wpłynęły petycje podpisane łącznie przez ponad 200 tys. osób oraz liczne krytyczne analizy projektów podstaw programowych EZ.

Na początku grudnia 2024 r. miała miejsce pierwsza manifestacja rodziców i nauczycieli zorganizowana przez Koalicję na Rzecz Ocalenia Polskiej Szkoły. Wzięło w niej udział ponad 10 tys. osób. W kolejnych tygodniach Koalicja na Rzecz Ocalenia Polskiej Szkoły zorganizowała manifestacje m.in. w Krakowie, Szczecinie, Wrocławiu, Nowym Targu, Bydgoszczy, Gdańsku.

Na manifestacji w Warszawie goście z Niemiec, Wielkiej Brytanii, Austrii, mówili o tym, z czym można się zetknąć na zajęciach z edukacji seksualnej w tych krajach. Gabriele Kuby tak o tym mówiła: *„... od dzieci oczekuje się, że w szkole będą nakładać prezerwatywy na plastikowe penisy, konfrontowane z zabawkami seksualnymi, muszą oglądać obsceniczne, pornograficzne filmy. W przedszkolu dzieci mają do dyspozycji przytulne kąciki, w których mogą rozbierać się do naga podczas zabaw w doktora i masturbacji. Wszystkie rodzaje orientacji seksualnej i perwersji są im przedstawiane jako całkowicie normalne”.*

Sprzeciw wobec projektu MEN wyrazili też rodzice, którzy wrócili do Polski z wieloletniej emigracji, aby ochronić swoje dzieci przed obowiązkową edukacją seksualną, jaka ma miejsce w szkole na Zachodzie. Opowiadali oni o takich doświadczeniach swoich dzieci: córka słyszy w szkole, że dziecko może mieć dwie „mamy”; do dziewczęcej szatni wchodzi chłopak, który mówi, że jest dziewczyną; nastoletnia córka musi w szkole oglądać razem z całą klasą film pornograficzny, a potem słyszy zachętę do eksperymentowania z seksem. Kiedy rodzice ci sprzeciwiali się temu i deklarowali, że nie chcą takiej edukacji dla swoich dzieci, to zaczęła się nimi interesować tamtejsza policja i służby socjalne.

W wyniku wspomnianych petycji, protestów i manifestacji oraz ze względu na czas prezydenckiej kampanii wyborczej MEN podjęło decyzję, że **w roku szkolnym 2025/26 uczniowie są automatycznie zapisani na EZ, ale rodzice będą mogli wypisać dzieci z tych zajęć (uczniowie pełnoletni sami podejmują tę decyzję) – w nieprzekraczalnym terminie 25.09.2025 r.**

Aby odpowiedzialnie podjąć decyzję w tej sprawie, potrzebna jest rzeczowa i udokumentowana wiedza o EZ – szczególnie o bloku tematycznym „zdrowie seksualne”. Potrzebna jest wiedza o tym, jaką wizję seksualności mają obecne władze MEN i czego chcą na ten temat uczyć dzieci. Dostarczenie tej wiedzy jest celem niniejszej broszury. Pomoże ona w udzieleniu odpowiedzi min. na takie pytania: Czy EZ to zamach na prawa rodziców? Czy EZ ma charakter antyrodzinny? Czy EZ to wprowadzenie do polskiej szkoły edukacji seksualnej takiej, jak w krajach Zachodu? Czy EZ to promocja wzorców i postulatów propagowanych przez środowiska LGBTQ+ czyli lesbijek, gejów, biseksualistów, transseksualistów, queer?

2

Zamach na prawa rodziców

Wychowanie dzieci w sferze seksualnej jest bardzo mocno związane z przekonaniami moralnymi, religijnymi, światopoglądowymi rodziców. W oparciu o te przekonania rodzice wskazują swoim dzieciom, co jest ważne w sferze seksualnej, jakie zachowania są właściwe, a jakie nie.

Wychowanie dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami jest naturalnym prawem rodziców poświadczonym w wielu dokumentach prawa polskiego i międzynarodowego. To rodzicielskie prawo poświadczają m.in. następujące dokumenty:

KONSTYTUCJA RP, art. 48 ust. 1: „Rodzice mają prawo do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami. Wychowanie to powinno uwzględniać stopień dojrzałości dziecka, a także wolność jego sumienia i wyznania oraz jego przekonania”.

KONSTYTUCJA RP, art. 53 ust. 3: „Rodzice mają prawo do zapewnienia dzieciom wychowania i nauczania moralnego i religijnego zgodnie ze swoimi przekonaniami”.

KARTA PRAW PODSTAWOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ, art. 14 ust. 3: „(...) prawo rodziców do zapewnienia wychowania i nauczania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami religijnymi, filozoficznymi i pedagogicznymi są szanowane (...)”.

POWSZECHNA DEKLARACJA PRAW CZŁOWIEKA, art. 26. ust. 3: „Rodzice korzystają z prawa pierwszeństwa, jeśli chodzi o wybór rodzaju wykształcenia dla swych dzieci”.

MIĘDZYNARODOWY PAKT PRAW GOSPODARCZYCH, SPOŁECZNYCH I KULTURALNYCH, art. 13 ust. 3: „Państwa Strony niniejszego Paktu zobowiązują się do poszanowania wolności rodziców lub w odpowiednich przypadkach opiekunów prawnych, wyboru dla swych dzieci szkół innych niż szkoły założone przez władze publiczne (...), jak również zapewnienia swym dzieciom wychowania religijnego i moralnego, zgodnie z własnymi przekonaniami”.

WDŻ podejmowało tematykę seksualną i dlatego miało charakter dobrowolny. Nauczyciel WDŻ miał obowiązek przedstawić rodzicom wszelkie materiały edukacyjne, aby na tej podstawie zdecydowali, czy taki kształt edukacji seksualnej im odpowiada czy nie.

EZ także podejmuje tematykę seksualną. Według planu MEN miała jednak być obowiązkowa. Rodzice mieli zostać pozbawieni prawa wyboru odnośnie tych zajęć. W świetle Konstytucji RP oraz przytoczonych aktów prawnych plan MEN można określić jako zamach na prawa rodziców.

Ze względu na protesty, petycje i manifestacje oraz czas kampanii przed wyborami prezydenckimi MEN zmieniło swoją decyzję. W roku szkolnym 2025/26 udział w tych zajęciach będzie dobrowolny. **Do 25.09.25 będzie można wypisać dziecko z EZ. Niewypisane dziecko będzie musiało uczęszczać na te zajęcia do końca roku szkolnego 2025/26 nawet w sytuacji, kiedy rodzic nabierze wątpliwości odnośnie do treści czy innych aspektów zajęć.**

Zamach na prawa rodziców został czasowo powstrzymany.

Wiele wskazuje na to, że obecne władze MEN będą jednak dalej dążyły do wprowadzenia obowiązku uczestnictwa w EZ. Nie można więc wykluczyć kolejnych prób dokonania zamachu na prawo rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami moralnymi i religijnymi.

MEN zlikwidowało WDŻ i w to miejsce wprowadziło EZ. Zmienił się przedmiot, na którym podejmowana jest w szkole tematyka seksualna. Czego o seksualności uczono na WDŻ? Czego będzie się uczyć na EZ? Jak zmienił się model szkolnej edukacji seksualnej?

Odpowiedzi na to pytanie trzeba szukać w następujących dokumentach i materiałach:

- Ustawa z 1993 r., na podstawie której wprowadzono WDŻ do szkół.
- Podstawa programowa WDŻ, programy do tego przedmiotu, podręczniki i zeszyty ćwiczeń dla uczniów.
- Projekty rozporządzeń Ministra Edukacji z 29.10.24 r., w których jest mowa o likwidacji WDŻ i wprowadzeniu nowego obowiązkowego przedmiotu EZ z blokiem tematycznym na temat edukacji seksualnej. Zawarte w nich są projekty podstawy programowej EZ.
- Rozporządzenia Ministra Edukacji z 6.03.25 r. (Dziennik Ustaw z 26.03.2025 r., [poz. 378](#) oraz [poz. 382](#)). Zlikwidowały one WDŻ i wprowadziły do szkoły EZ. Zawierają ostateczne wersje podstaw programowych do EZ. Różnią się w stosunku do projektów z 29.10.2024 r. Część najbardziej krytykowanych zapisów z tych projektów w ostatecznej wersji podstaw programowych usunięto.
- Rozporządzenie Ministra Edukacji z dnia 7 kwietnia 2025 r. w sprawie sposobu nauczania szkolnego oraz zakresu treści dotyczących wiedzy o życiu seksualnym człowieka, o zasadach świadomego i odpowiedzialnego rodzicielstwa, o wartości rodziny, życia w fazie prenatalnej oraz metodach i środkach świadomej prokreacji zawartych w podstawie programowej kształcenia ogólnego. Jest tu zawarty zapis, że zajęcia z EZ mają być dobrowolne, a nie jak pierwotnie planowano, obowiązkowe.

Wskazanie istoty przemodelowania edukacji seksualnej w szkole wymaga porównania treści WDŻ z treściami EZ. To porównanie będzie miało 2 etapy:

1. Porównanie nazw przedmiotów, na których jest podejmowana tematyka seksualna. Dotychczas to było WDŻ, teraz to będzie EZ. Tę zmianę można nazwać przeramowaniem tematyki seksualnej w szkole. Tematyka ta zostaje wyjęta

z jednego kontekstu i włożona w inny, co zasadniczo zmienia sposób jej rozumienia.

2. Porównanie wzorców normatywnych w sferze seksualnej na obu tych przedmiotach. Wzorce te to wskazania, jakie postawy powinno się przyjmować i jak należy się zachowywać.

Trzeba tu podkreślić, że porównanie to będzie miało istotny brak. Jeśli chodzi o WDŹ to są dostępne: podstawy programowe, programy, podręczniki, zeszyty ćwiczeń dla ucznia, podręczniki metodyczne oraz szereg pomocy dydaktycznych i materiałów wspierających pracę nauczyciela. Jeśli chodzi o EZ to obecnie (sierpień 2025 r.) dostępna jest tylko i wyłącznie podstawa programowa. Nie ma programów, nie ma podręczników i zeszytów ćwiczeń dla ucznia, nie ma podręczników metodycznych dla nauczycieli ze scenariuszami zajęć.

PRZERAMOWANIE TEMATYKI SEKSUALNEJ

Już sam fakt zmiany przedmiotu, na którym podejmowana będzie tematyka seksualna niesie za sobą dalekosiężne i znaczące skutki.

Na WDŹ ramą treściową i kontekstem seksualności jest rodzina. Wskazuje na to już sama nazwa przedmiotu. Główny przekaz kierowany do uczniów brzmi tak: *Rodzina to główna wartość w seksualności. Podejmując decyzje w sferze seksualnej, trzeba mieć na uwadze przede wszystkim relacje miłości w rodzinie: miłość małżeńską i miłość do dzieci.*

Nazwa EZ wskazuje na to, że głównym kontekstem seksualności ma być zdrowie. Takie osadzenie tematyki seksualnej w kontekście zdrowia oznacza wyrwanie jej z kontekstu rodziny. Główny przekaz kierowany do uczniów, jaki płynie z faktu likwidacji WDŹ i wprowadzenia EZ jest więc następujący: *Zdrowie to główna*

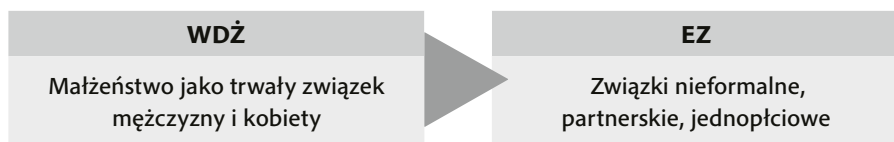
wartość w seksualności. Rodzina nie jest najważniejszą wartością w sferze seksualnej. Można ją pominąć. Rodzina i seksualność nie mają ze sobą nic wspólnego.

Bliższa analiza podstawy programowej EZ pokazuje jednak, że zdrowie to tylko pusta deklaracja, „zasłona dymna”. Część informacji ważnych dla zdrowia jest bowiem tylko „fakultatywna” albo w ogóle ich brak. Rodzi to pytanie: Co naprawdę jest tu prawdziwym kontekstem seksualności?

ZMIANA WZORCÓW W SFERZE SEKSUALNEJ

Wzorce to inaczej normy, standardy, wskazania, jakie postawy i jakie zachowania są oceniane jako dobre, właściwe, akceptowalne. W sferze seksualnej wzorce te odnoszą się do następujących kwestii: 1) relacja seksualna, 2) rodzina, 3) podejmowanie aktywności seksualnej, 4) postawa wobec płodności i dzieci, 5) postawa wobec popędu seksualnego, 6) postawa wobec płci biologicznej.

Zmiana wzorca relacji seksualnej

Na WDŹ właściwą przestrzenią relacji, która ma charakter seksualny jest małżeństwo: związek miłości mężczyzny i kobiety. Związek trwały i monogamiczny, który powinien się charakteryzować takimi postawami jak: miłość, wierność, odpowiedzialność za drugą osobę. Kluczowe słowa to „mąż”, „żona”. Podstawą tego związku jest przysięga małżeńska, która ma charakter publiczny i jest wzajemnym wyznaniem miłości, a jednocześnie zobowiązaniem udokumentowanym prawnie (co służy jego trwałości).

W podstawie programowej EZ słowo „małżeństwo” prawie się nie pojawia. Jeśli „małżeństwo” jest w ogóle wspominane, to jest postawione na równi ze związkami nieformalnymi.

Uczeń wyszukuje przepisy prawne dotyczące przywilejów i obowiązków związanych z zawarciem związku małżeńskiego oraz z prawnymi aspektami funkcjonowania związków nieformalnych w Polsce.

Szkoła branżowa 1 st., Dział VI, s. 39; Szkoły ponadpodstawowe, Dział VI, s. 24

Nie ma w podstawie programowej słów „mąż” i „żona”. W to miejsce wchodzi słowo „partner”.

W podstawie programowej EZ jest też taki zapis:

Uczeń omawia kwestie prawne i społeczne związane z przynależnością do grupy osób LGBTQ+.

Szkoła branżowa 1 st., Dział VII, s. 41; Szkoły ponadpodstawowe, Dział VII, s. 26

Wśród kwestii prawnych i społecznych grup osób LGBTQ+ jest postulat „małżeństw jedнопłciowych”, czyli prawa do małżeństwa dla dwu kobiet lub dwu mężczyzn. Związki te, oparte na „normie partnerskiej”, są uznawane przez te środowiska za równie wartościowe jak małżeństwo, a czasem nawet za lepsze.

Podsumowując: MEN likwiduje wzorzec małżeństwa, jako właściwej relacji seksualnej, a w to miejsce wprowadza wzorzec związków nieformalnych, partnerskich, w tym związków jedнопłciowych.

Zmiana wzorca rodziny

Na WDŻ wzorcem rodziny jest rodzina naturalna (biologiczna) składająca się z matki, ojca i dzieci. Podstawą rodziny są więzy krwi lub adopcja dzieci przez parę małżonków. Rodzina jest wspólnotą życia, pełną miłości, szacunku, wzajemnego

wsparcia. Budowanie trwałej i szczęśliwej rodziny wymaga wiele pracy i wyrobienia w sobie odpowiednich postaw: miłości, ofiarności, zaangażowania.

W podstawie programowej EZ tematyka rodziny jest zepchnięta na dalszy plan. Jeśli jest o niej mowa, to w negatywnym kontekście – eksponowane są bowiem takie zjawiska jak: rozwód rodziców, ich nowe związki.

Uczeń opisuje zmiany mogące występować w rodzinach, w tym separacja, rozwód, wejście rodziców w nowe związki, adopcja, rodzicielstwo zastępcze, pojawienie się rodzeństwa, a także wymienia sposoby radzenia sobie w takich sytuacjach.

Szkoła podstawowa, Dział VI, s. 8

EZ wskazuje uczniom, jakie decyzje związane z rodziną mają szanować:

Uczeń z szacunkiem formułuje komunikaty dotyczące decyzji innych osób związane z życiem rodzinnym, partnerskim i rodzicielskim, w tym dotyczące decyzji o związku formalnym, nieformalnym, niepozostawianiu w związku, separacji, rozwodzie, rozstaniu, rodzicielstwie, rodzicielstwie adopcyjnym i zastępczym, wielodzietności, bezdzietności, a także rozumie potencjalne skutki wymienionych sytuacji życiowych.

Szkoła branżowa 1 st., Dział VI, s. 39

Wedle tego zapisu wszelkie decyzje związane z rodziną mają taką samą wartość. Cokolwiek bliscy uczniowi ludzie zrobią w związku z rodziną – uczeń ma szanować te decyzje. Akcent pada tu na szacunek dla decyzji o „niepozostawianiu w związku, separacji, rozwodzie, rozstaniu”. Uczeń nie powinien więc np. krytycznie oceniać decyzji dotyczących ewentualnego rozwodu swoich rodziców, bo – jak wynika z wypowiedzi twórców podstawy programowej EZ – rodzice mają prawo do poszukiwania szczęścia w nowych związkach. Nie ma w tym kontekście w ogóle mowy o negatywnych skutkach rozwodu rodziców na rozwój dzieci. Warto też zauważyć, że nie pojawiają się tu takie słowa jak „szacunek dla decyzji o małżeństwie”, które jest podstawą rodziny naturalnej.

Do kwestii wzorca rodziny odnosi się też następujący zapis:

Uczeń omawia kwestie prawne i społeczne związane z przynależnością do grupy osób LGBTQ+.

Szkoła branżowa 1 st., Dział VII, s. 41; Szkoły ponadpodstawowe, Dział VII, s. 26

Wśród kwestii prawnych i społecznych grup osób LGBTQ+ jest także wzorzec „rodzin z wyboru”, którą mogą tworzyć np. jednopłciowe pary dorosłych np. dwu „ojców” i dzieci. Przykładem „rodziny z wyboru” („rodziny tęczowej”) jest „układ pary lesbijek i pary gejów, które w czwórkę wychowują dzieci itd.” (Por. *Encyklopedia gender*, Warszawa 2014, s. 482–483). W literaturze LGBTQ+ rodziny z wyboru są pokazywane jako równie wartościowe jak rodzina naturalna, a czasem nawet jako wręcz lepsze.

Podsumowując: MEN likwiduje wzorzec trwałej rodziny naturalnej składającej się z matki, ojca i dzieci, a w to miejsce wprowadza wzorce rozbitej rodziny naturalnej oraz „rodzin z wyboru” np. dwu „ojców” i dzieci.

Zmiana wzorca aktywności seksualnej

Na WDŻ promuje się wzorzec podejmowania aktywności seksualnej w małżeństwie, w sytuacji, kiedy mężczyzna i kobieta wyrazili sobie wzajemną miłość poprzez publiczną przysięgę i zobowiązali się do troski o siebie. Współzycie seksualne jest wtedy wyrazem miłości do drugiej osoby i ma miejsce w kontekście wzajemnych zobowiązań. To jest optymalne miejsce inicjacji seksualnej. Aktywność seksualna poza małżeństwem jest wskazywana jako zachowanie niewłaściwe, przedwczesne, ryzykowne, mogące przynieść w efekcie życiowe dramaty i problemy zdrowotne.

W podstawie programowej EZ nt. wzorcem aktywności seksualnej jest sytuacja „świadomej zgody na seks”. Mówią o tym takie zapisy:

Uczeń omawia kryteria świadomej zgody; identyfikuje elementy seksualizacji oraz presji związanej z podjęciem aktywności seksualnej (...).

Szkoła podstawowa, Dział VIII, s. 15

Uczeń wymienia kryteria świadomej zgody oraz omawia sytuacje, w których można ją stosować w relacjach zarówno seksualnych, jak i np.: przyjacielskich, rodzinnych i społecznych.

Szkoła branżowa 1 st., Dział VII, s. 40; Szkoły ponadpodstawowe, Dział VII, s. 26

Według tych zapisów aktywność seksualna jest dobra, wtedy gdy partnerzy się na nią świadomie zgadzają. Nie ma tu wskazanych innych warunków, które należałoby spełnić np. uczucia, miłości czy małżeństwa. Wystarczy wzajemna zgoda na „przyjemny i bezpieczny seks” między partnerami. Zgoda analogiczna do zgody w relacjach społecznych, czyli np. przy transakcjach kupna – sprzedaży. Logiczną konsekwencją takiego stanowiska jest uznanie za dobre wszelkich zachowań seksualnych, o ile są za zgodą stron. To kryterium sprawia, że „akceptowalnym seksem” będzie np. prostytutka, o ile strony się na to zgodzą. Jedynym ograniczeniem wzorca świadomej zgody na seks jest wskazanie na prawną ochronę seksualności osób poniżej 15 roku życia.

Do kwestii wzorca aktywności seksualnej odnosi się też zapis:

Uczeń omawia kwestie prawne i społeczne związane z przynależnością do grupy osób LGBTQ+.

Szkoła branżowa 1 st., Dział VII, s. 41; Szkoły ponadpodstawowe, Dział VII, s. 26

W literaturze środowisk LGBTQ+ jako jedyny warunek podejmowania aktywności seksualnej wskazywana jest świadoma zgoda. Przykładowo: jeśli BDSM czyli seks sadomasochistyczny jest za zgodą stron to jest równie wartościowy jak

wszelkie inne aktywności seksualne (por. J. Kochanowski, *Socjologia seksualności. Marginesy*, Warszawa 2013, s. 7).

W podstawie programowej jest też inny zapis, który odnosi się wzorca aktywności seksualnej:

Uczeń omawia pojęcie orientacji psychoseksualnej i kierunki jej rozwoju (...).

Szkoła podstawowa, Dział VIII, s. 15

Jak rozumieć termin „orientacje psychoseksualne”? W projekcie podstawy programowej EZ był konkretniejszy zapis. Uczeń miał omawiać takie kierunki rozwoju „orientacji psychoseksualnej” jak „heteroseksualna, homoseksualna, biseksualna, aseksualna”. Postawiono je na jednym poziomie, jako równoważnościowe. Przekaz do uczniów był tu taki: *równie wartościowe jest współżycie seksualne mężczyzny i kobiety jak np. współżycie na przemian z kobietami i mężczyznami (biseksualizm)*. Pod wpływem protestów skreślono to doprecyzowanie rozumienia „orientacji seksualnej”. To jednak pokazuje, jaki jest sposób myślenia twórców EZ.

Podsumowując: MEN likwiduje wzorzec podejmowania aktywności seksualnej w sytuacji przysięgi miłości małżeńskiej mężczyzny i kobiety, a w to miejsce wprowadza wzorzec świadomej zgody na seks wobec coraz to nowych partnerów, także w relacjach homoseksualnych czy biseksualnych, z jedynym ograniczeniem wskazanym przez prawo – 15 lat.

Zmiana wzorca postawy wobec płodności

WDŹ ukazuje uczniom płodność jako wartość. Wartością jest poczęte dziecko, wartością jest macierzyństwo i ojcostwo.

W podstawie programowej EZ jest inne ujęcie tej tematyki. Są tam m.in. takie zapisy dotyczące płodności:

Uczeń omawia metody antykoncepcji, mechanizm ich działania i kryteria wyboru odpowiedniej metody.

Szkoła branżowa 1 st., Dział VII, s. 25; Szkoły ponadpodstawowe, Dział VII, s. 39

Uczeń omawia potrzeby osób z zaburzeniami psychicznymi występującymi na różnych etapach życia, w szczególności z zaburzeniami odżywiania, zaburzeniami depresyjnymi (np. depresją w ciąży, depresją poporodową), zaburzeniami lękowymi, (...).

Szkoły ponadpodstawowe, Dział V, s. 23

Uczeń wyjaśnia pojęcia: poronienie, aborcja; wymienia etyczne, prawne, zdrowotne i psychospołeczne uwarunkowania dotyczące przerywania ciąży

Szkoła branżowa 1 st., Dział VII, s. 40; Szkoły ponadpodstawowe, Dział VII, s. 26

Nigdzie nie ma wskazania, że dziecko to wartość. Nigdzie nie ma mowy o etapach rozwoju prenatalnego dziecka czy o jego potrzebach. Stosowanie antykoncepcji jest traktowane jako oczywistość, bez analizy argumentów za i przeciw. Słowa „macierzyństwo” i „ojcostwo” są obecne śladowo, przede wszystkim w kontekście prawnym i organizacyjnym oraz w kontekście zagrożeń. Ciąża jest rysowana w ciemnych barwach, np. przy omawianiu zaburzeń psychicznych jest wskazana jako źródło depresji. Jest to jedyne konkretne wskazanie – nie ma tu mowy o innych możliwych źródłach depresji. Przy omawianiu aborcji nie ma jej oceny. Nie ma informacji, że człowiekiem jest się od poczęcia. Sposób ujęcia tej tematyki niesie uczniom przesłanie, że *dziecko, jako owoc aktywności seksualnej to zagrożenie i niebezpieczeństwo, ale są sposoby, aby się przed tym ustrzec (antykoncepcja i aborcja)*. Twórcy EZ chcą przekonać uczniów, że *najlepiej by było, gdyby z seksu nie było dzieci, gdyby seksualność nie była powiązana z płodnością*.

Podsumowując: MEN likwiduje wzorzec akceptacji płodności i uznania dziecka za wartość, a w to miejsce wprowadza wzorzec odrzucenia płodności i traktowania dziecka jako zagrożenia.

Zmiana wzorca postawy wobec popędu

Na WDŹ popęd seksualny jest ukazywany jako „tworzywo wymagające obróbki”. Trzeba popęd seksualny opanować po to, aby nim świadomie kierować i podporządkować go miłości małżeńskiej i rodzinnej. Potrzebne jest samowychowanie, integracja seksualności z rozumem, emocjami i wolą, z całą osobowością. Edukacja seksualna to nie tylko kwestia wiedzy, ale także siły – siły woli i charakteru.

W podstawie programowej EZ nt. jest inne ujęcie tej tematyki. Są tam m.in. takie zapisy dotyczące popędu seksualnego:

Uczeń omawia pojęcie popędu seksualny i jego zmiany w okresie dojrzewania.

Szkoła podstawowa, Dział VIII, s. 15

W odniesieniu do popędu seksualnego nie ma żadnego wezwania do pracy nad sobą i do jego opanowania. Nie ma wskazania motywów, dla których należałoby podjąć samowychowanie w tej sferze. Brak wezwania do pracy nad sobą wskazuje, że twórcom EZ chodzi o to, aby podążać za popędem seksualnym, a nie go opanowywać.

Potwierdza to fakt, że dla twórców EZ masturbacja, którą nazywają „zachowaniami autoseksualnymi” to „norma medyczna”. Zapis w takiej postaci znajdował się w projekcie podstawy programowej EZ. Pod wpływem krytyki w ostatecznej wersji podstawy programowej został on usunięty i obecnie brzmi tak:

**Uczeń identyfikuje zmiany dotyczące dojrzewania należące do normy medycznej w tym różne tempo wzrostu, zmiana sylwetki, ginekoma-
stię (...) pojawienie się miesiączki, trądzik, a także odbiegające od normy
medycznej (...).**

Szkoła podstawowa, Dział VII, s. 8

Warto jednak pamiętać, że obok m.in. trądziku w projekcie podstawy programo-
wej EZ były także „zachowania autoseksualne”.

Podsumowując: MEN likwiduje wzorzec opanowania popędu seksualnego, a w to
miejsce wprowadza wzorzec uległego podążania za nim.

Zmiana wzorca postawy wobec płci

WDŻ pokazuje płęć jako rzeczywistość zakorzenioną w biologii. Jesteśmy kobie-
tami lub mężczyznami – a jednocześnie w procesie dorastania tę kobiecość
i męskość rozwijamy. Podstawą harmonijnego rozwoju jest „prawidłowa identy-
fikacja z własną płcią” i stawanie się coraz dojrzalszą kobietą lub coraz dojrzal-
szym mężczyzną. Zaakceptowanie swej kobiecości lub męskości to uznanie, że
płęć to wartość – coś z jednej strony od nas niezależnego, a jednocześnie sfera
osobistego rozwoju.

W projekcie podstawy programowej EZ jest zawarta inna wizja płci i rozwoju
w tej sferze. Jest tam m.in. taki zapis:

Uczeń wyjaśnia pojęcia związane z tożsamością płciową.

Szkoła podstawowa, Dział VIII, s. 15

Jak rozumieć to pojęcie „tożsamość płciowa”? W książce „#sexedpl”, którą można traktować jako nieformalny podręcznik do EZ, czytamy: *Anja: Co to jest tożsamość płciowa? Hubert Sobecki: (...) Tożsamość płciowa to poczucie przynależności do danej płci. (...) Są ludzie, którzy według płci biologicznej wyglądają jak kobieta lub mężczyzna, ale ich tożsamość płciowa wskazuje na co innego. To na przykład osoby transpłciowe: kobieta urodzona w męskim ciele lub odwrotnie. (#sexedpl. Rozmowy Anji Rubik o dojrzeniu, miłości i seksie, Warszawa 2018, s. 28).* „Tożsamość płciowa” w tym ujęciu oznacza, że mężczyzna może czuć się albo mężczyzną, albo kobietą. Jego tożsamość płciowa może być zgoda z płcią biologiczną lub niezgodna. Wedle tej koncepcji można bowiem „urodzić się w niewłaściwym ciele”. Ostatecznie więc pod pojęciem „tożsamość płciowa” kryje się tu przesłanie: *możesz czuć się kobietą lub mężczyzną niezależnie od tego, na co wskazuje twoje ciało.*

Dokładnie takie „płynne” i „elastyczne” rozumienie pojęcia „tożsamość płciowa” jest obecne na EZ. Potwierdza to zapis z projektu podstawy programowej, który pod wpływem krytyki został usunięty z wersji ostatecznej. Brzmiał on tak:

Uczeń wyjaśnia pojęcie: tożsamość płciowa, cispłciowość, transpłciowość.

Projekt, Szkoła podstawowa, Dział VIII, s. 27

W języku środowisk LGBTQ+ „cispłciowość” to zgodność „trwałego odczucia” z płcią biologiczną, a „transpłciowość” to niezgodność tych dwu rzeczywistości: psychiki i ciała. Postawienie na równi „cispłciowości” i „transpłciowości” potwierdza, że intencją twórców EZ jest przekaz do uczniów: *możecie akceptować swoją płeć albo jej nie akceptować – i jedno, i drugie jest równie wartościowe.*

Takie „płynne” i „elastyczne” rozumienie pojęcia „tożsamość płciowa” na EZ potwierdza też następujący zapis w zatwierdzonej podstawie programowej:

Uczeń omawia kwestie prawne i społeczne związane z przynależnością do grupy osób LGBTQ+.

Szkoła branżowa 1 st., Dział VII, s. 41; Szkoły ponadpodstawowe, Dział VII, s. 26

Litera T w skrócie LGBTQ+ oznacza osoby transpłciowe. „Transpłciowość” jest w tych środowiskach traktowana jako równie wartościowa postawa jak „cispłciowość”.

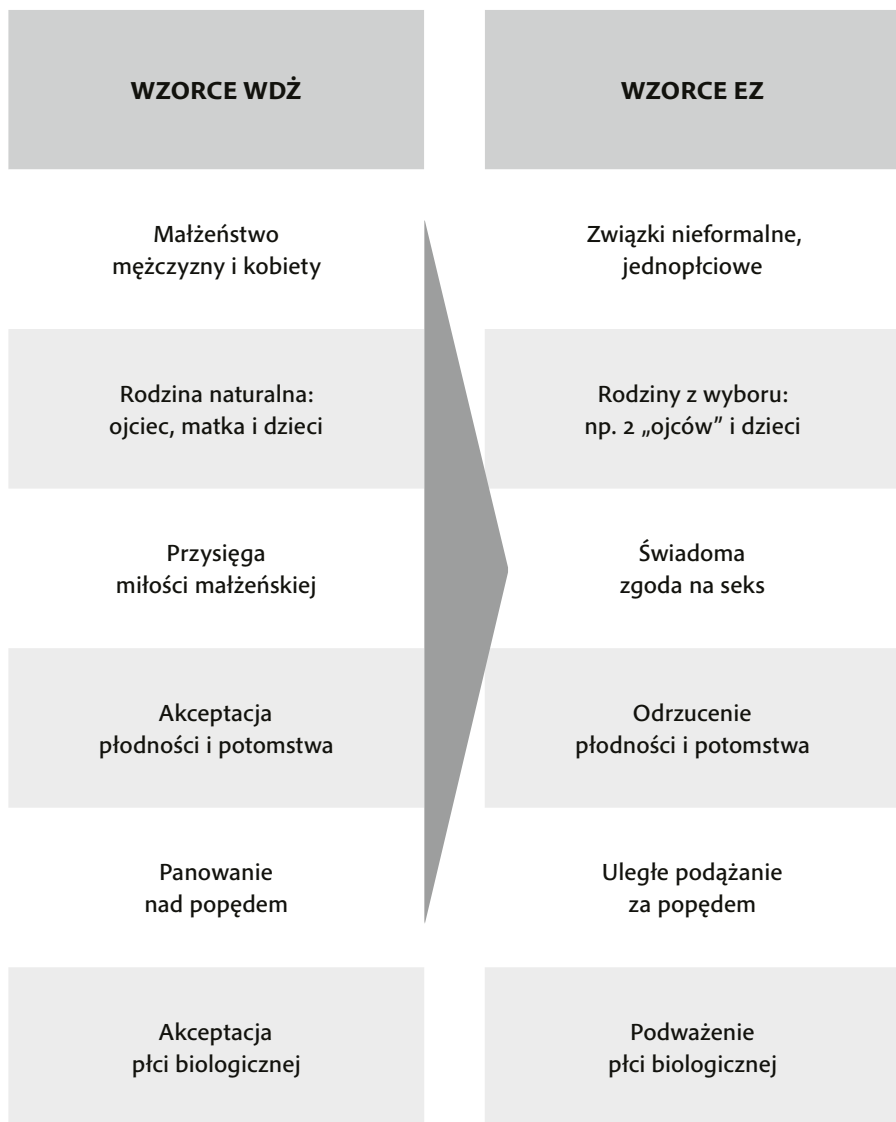
W żadnym miejscu podstawy programowej EZ nie ma rozróżnienia na prawidłową tożsamość płciową i tożsamość płciową zaburzoną. Prawidłowa tożsamość płciowa (akceptacja własnej płci biologicznej żeńskiej lub męskiej) i zaburzona tożsamość płciowa (brak akceptacji własnej płci biologicznej) są tu postawione na równi.

Trzeba też dodać, że w podstawie programowej EZ brak jest jakiegokolwiek zachęty do akceptacji swojej płci biologicznej. Słowa „kobieta” i „mężczyzna” pojawiają się tu tylko raz, w kontekście medycznym. Brak tu pokazania piękna kobiecości i męskości.

Podsumowując: MEN likwiduje wzorzec akceptacji własnej płci biologicznej jako jedynej prawidłowej postawy w tym zakresie, a w to miejsce wprowadza jako równie dobre opcje do wyboru: akceptację swej płci biologicznej lub jej nieakceptację. Odrzuca w ten sposób rozróżnienie na tożsamość płciową prawidłową i zaburzoną. Podważa w ten sposób koncepcję płci zakorzenionej w biologii.

* * *

Spójrzmy całościowo na zmianę wzorców w sferze seksualnej.

Co można powiedzieć o wzorcach WDŻ i EZ?

- Wzorce WDŻ i EZ tworzą spójne i logicznie powiązane ideały wychowawcze.
- Wzorce WDŻ są osnute wokół przekonania, że najważniejszą wartością sfery seksualnej jest rodzina. To rodzina jest kontekstem seksualności, jej ramą treściową.
- We wzorcach EZ nie ma rodziny, małżeństwa, dzieci. Rodzina została tu uznana za rzecz bez wartości i całkowicie wypchnięta poza pole widzenia. Można powiedzieć, że wzorce EZ mają w sobie ukryte antyrodzinne ostrze.
- Podstawą odrzucenia rodziny na EZ nie jest zdrowie – zdrowie i rodzina się przecież nie wykluczają. Jest wręcz przeciwnie: rodzinna jest najistotniejszym czynnikiem chroniącym w profilaktyce zdrowia psychicznego. Przyjęcie zdrowia za wartość nie jest też podstawą promowania związków nieformalnych, „rodzin z wyboru”, idei świadomej zgody na seks jako warunku wystarczającego, odrzucenia płodności, uległego podążania za popędem czy podważania płci biologicznej.
- Skoro zdrowie nie uzasadnia odrzucenia rodziny ani promowania antyrodzinnych wzorców to odwoływanie się do tego hasła jest tylko zasłoną dymną dla prawdziwej podstawy EZ. Bliższe przyjrzenie się wzorcom EZ wskazuje, że u ich podstawy leży przekonanie, że najważniejsze w seksualności jest poszukiwanie przyjemności. To przyjemność jest w tym ujęciu prawdziwym kontekstem seksualności i jej ramą treściową. Przekaz, jaki z wzorców EZ płynie do uczniów brzmi: *W seksie szukajcie przyjemności! Odrzućcie wszystko, co wam w tym przeszkadza!* Jest to przekaz ukryty, maskowany hasłami na temat zdrowia.

Podsumowując to porównanie wzorców WDŻ i EZ można – z pewnym uproszczeniem – powiedzieć, że dotychczas szkoła uczyła, jak założyć rodzinę, a teraz ma uczyć, jak założyć prezerwatywę. Komentarzem do planu MEN mogą też być następujące słowa: „Nastolatki rozpaczliwie błagają o miłość, a my wyjaśniamy im, jak uprawiać „bezpieczny” seks, pragną by ktoś je przytulił, a my dajemy im prezerwatywę” (J. McDowell, *Mity edukacji seksualnej*, Warszawa 1999).

To przemodelowanie edukacji seksualnej – z prorodzinnej na antyrodzinną – pociąga za sobą szereg znaczących zmian:

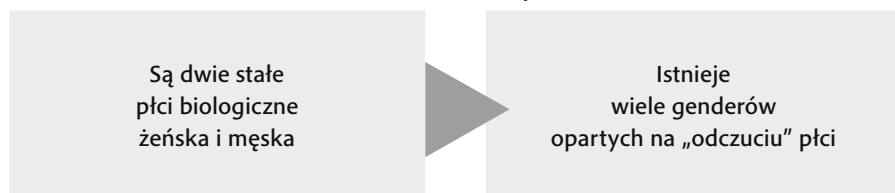
ZMIANA KONCEPCJI CZŁOWIEKA

ZMIANA KONCEPCJI NATURY

ZMIANA KONCEPCJI PŁCI

ZMIANA KONCEPCJI SPOŁECZEŃSTWA

4 Kontekst

Dla lepszego zrozumienia przemodelowania edukacji seksualnej związanego z EZ warto spojrzeć na kontekst wprowadzenia tego przedmiotu do polskiej szkoły. Kontekst ten tworzą m.in. 1) Wizja seksualności twórców EZ, 2) Standardy WHO, 3) „Kwestie społeczne i prawne grup osób LGBTQ+”, 4) Całościowa transformacja polskiej szkoły prowadzona od 2024 r.

WIZJA SEKSUALNOŚCI TWÓRCÓW EZ

Głównym twórcą EZ jest prof. Zbigniew Izdebski. W wywiadzie dla „Zwierciadła” tak przedstawił swoją wizję seksualności: *„Powtarzam moim pacjentkom: „To jest twój i tylko twój wybór, jak chcesz traktować seks, czy on ma być połączony ściśle z miłością, czy ma być tylko seksem dla samej przyjemności, jaka z niego płynie”. Kobieta także, jak mężczyzna, ma prawo nie umawiać się na związek, tylko na sam seks”* (Żyj i kochaj się tak, żebyś niczego nie żałowała – apeluje prof. Z. Izdebski, *Zwierciadło*, 2023). Z. Izdebski czerpie tę wizję seksualności „poza dobrem i złem” od Alfreda Kinseya. A. Kinsey, uważany przez lata za autorytet w seksuologii, okazał się przestępcą, który przeprowadzał eksperymenty seksualne na dzieciach, pedofilem i oszustem naukowym. Udokumentowała to dr Judith Reisman, która wyniki swoich wieloletnich badań zawarła m.in. w książce *Kinsey. Nauka i zbrodnia* (Kraków 2024).

Wpływ na kształt EZ mają osoby z Fundacji SEXED.PL: Anja Rubik (dla MEN ekspert edukacji seksualnej) oraz Antonina Kopyt (członek zespołu twórców podstawy programowej EZ). Fundacja ta m.in. firmuje książkę dla młodzieży *#sexed.pl. Rozmowy Anji Rubik o dojrzewaniu, miłości i seksie* (Warszawa 2018). Jest w niej wyeksponowana taka myśl: *Seks służy przyjemności, wyluzowaniu, nie może nas stresować* (s. 137). Nie ma tu kontekstu małżeństwa i rodziny, nie ma mowy o tym, że seks ma wyrażać miłość, że jego owocem mogą być dzieci.

STANDARDY STANDARDY WHO

Kontekstem EZ jest dokument *Standardy edukacji seksualnej w Europie* firmowany m.in. przez WHO (Światową Organizację Zdrowia). Standardy WHO są opisem koncepcji edukacji seksualnej, która od wielu lat jest realizowana w krajach Zachodu. Istotę tej koncepcji oddaje zalecenie, aby dzieci w wieku 12–15 lat „nauczyć negocjowania i komunikowania się w celu uprawiania bezpiecznego i przyjemnego seksu” (s. 48).

Analiza porównawcza podstawy programowej EZ i Standardów WHO wskazuje, że jest to ten sam model edukacji seksualnej. Jego istotą jest oderwanie seksualności od kontekstu rodziny i ukierunkowanie jej na przyjemność. Inny jest tylko stopień precyzacji wzorców. W Standardach WHO wzorce te są opisane wprost, a w podstawie programowej EZ są sygnalizowane pośrednio. Standardy WHO to antyrodzinna edukacja seksualna w wersji *hard* (twardej), EZ – antyrodzinna edukacja seksualna w wersji *soft* (miękkiej).

Edukacja seksualna według Standardów WHO przynosi w krajach Zachodu katastrofalne skutki: życiowe dramaty młodych ludzi, rozpad rodziny, coraz większą skalę aborcji i chorób przenoszonych drogą płciową, rosnącą grupę – szczególnie dziewcząt – okaleczających własne ciało w operacjach tzw. „zmiany płci”, a potem gorzko żałujących „nieodwracalnej krzywdy”.

Standardy WHO są popierane przez część polskich polityków i partii politycznych. Odwoływali się do tego dokumentu twórcy projektu ustawy o edukacji seksualnej z 2013 r. – politycy z Lewicy i Ruchu Palikota (druk sejmowy 1298). Sejm wtedy projekt ten odrzucił. Prezydent Warszawy R. Trzaskowski w Deklaracji LGBT+ z 2019 r. wskazał Standardy WHO jako model edukacji seksualnej, który należy wprowadzać w warszawskich szkołach.

„KWESTIE PRAWNE I SPOŁECZNE GRUPY OSÓB LGBTQ+”

W podstawie programowej EZ jest zapis:

Uczeń omawia kwestie prawne i społeczne związane z przynależnością do grupy osób LGBTQ+.

Szkoła branżowa 1 st., Dział VII, s. 75, Szkoły ponadpodstawowe, Dział VII, s. 51

„Grupa osób LGBTQ+” to lesbijki, geje, biseksualiści, osoby transpłciowe, osoby queer i inne osoby „nieheteronormatywne”. „Queer” to „odrzućcie wszelkich norm w obszarze płciowości i seksualności” (*Encyklopedia gender*, Warszawa 2024, s. 461).

„Kwestie prawne i społeczne” grup LGBTQ+ to m.in. postulaty:

- „małżeństwa jedнопłciowego” o równych prawach z „małżeństwem dwupłciowym” (*Encyklopedia gender*, s. 281), a co za tym idzie prawo np. dwu mężczyzn do adopcji dzieci;
- wprowadzenia do prawa genderowej koncepcji płci, według której podstawą do określenia płci jest „trwałe odczucie” kim się jest: kobietą czy mężczyzną; to „trwałe odczucie” może być zgodne lub niezgodne z płcią biologiczną.

Postulaty środowisk LGBTQ+ będą promowane nie tylko w szkole na EZ, ale są także obecne w:

- projekcie ustawy o związkach partnerskich, w tym jedнопłciowych;
- projekcie ustawy o „uzgodnieniu płci” (wpis nt. płci w dokumentach urzędowych ma być na podstawie deklaracji, kim kto się czuje);
- ustawie o „mowie nienawiści”, którą Prezydent RP A. Duda odesłał do Trybunału Konstytucyjnego (krytyka postulatów środowisk LGBTQ+ ma być karana prawnie jako „mowa nienawiści”).

CAŁOŚCIOWA TRANSFORMACJA POLSKIEJ SZKOŁY

Przemodelowanie edukacji seksualnej to fragment dużo szerszych i systemowych zmian kształtu polskiej szkoły prowadzonych przez MEN od 2024 r. Na całościowy obraz tej transformacji składają się takie kwestie, jak:

- **marginalizacja treści patriotycznych** w szkole przez zmiany w podstawie programowej np. historii i usuwanie tego typu utworów z listy lektur;
- **ograniczenie możliwości zadawania i oceniania prac domowych**, koniecznych dla wspierania samokształcenia uczniów;
- **edukacja włączająca, czyli likwidacja szkolnictwa specjalnego**, tak aby wszystkie dzieci – bez względu na ich możliwości intelektualne i społeczne – uczyły się w szkołach rejonowych;
- **marginalizowanie lekcji religii w szkole** (zmniejszanie liczby godzin, niewliczanie oceny do średniej, zajęcia tylko na pierwszej lub ostatniej godzinie lekcyjnej, zajęcia w grupach w różnych wieku);
- **projekt Europejskiego Obszaru Edukacyjnego** przewidujący przekazanie przez Polskę kompetencji w zarządzaniu polską oświatą organom Unii Europejskiej.

MEN chce więc radykalnie, całościowo i systemowo zmienić polską szkołę, zmienić wartości, jakim ona służy i wzorce, na których się opiera. To ma być „zmiana celu szkoły i transformacja systemu szkolnego” (prof. G. Szumski, konferencja „Szkoła dostępna dla wszystkich - wspieranie dobrostanu psychospołecznego w edukacji włączającej”, Instytut Badań Edukacyjnych, 22.11.2024 r.).

Likwidacja WDŻ i wprowadzenie do szkoły EZ z modułem „zdrowie seksualne” stało się przedmiotem szerokiej publicznej dyskusji. Padło w niej wiele argumentów za i przeciw projektowi MEN.

ARGUMENTY ZA EDUKACJĄ ZDROWOTNĄ I KONTRARGUMENTY

Argumenty ze zdrowia

ARGUMENT MEN:

EZ będzie służyć zdrowiu uczniów. Zdrowie to kluczowa wartość, a stan zdrowia młodego pokolenia jest zły. EZ to odpowiedź na ten problem. Potrzebny jest oddzielny przedmiot, który będzie promować zdrowie.

KONTRARGUMENTY:

- **Treści na temat zdrowia są już od lat obecne w szkole na wielu przedmiotach.** Są to: wychowanie do życia w rodzinie, przyroda, biologia, WF, geografia, informatyka, wiedza o społeczeństwie, edukacja dla bezpieczeństwa, chemia, podstawy przedsiębiorczości. Do tego dochodzi program wychowawczo-profilaktyczny szkoły. Zebranie treści nt. zdrowia w ramach jednego przedmiotu sprawia, że wiele z nich zostaje wyrwanych z kontekstu koniecznego dla ich zrozumienia.
- **EZ jest antyzdrowotna.** Podstawa programowa EZ jest merytorycznie słaba, w pewnych punktach szkodliwa. Nie była konsultowana z Polskim Towarzystwem Pediatrycznym. Prof. Z. Izdebski, główny twórca EZ, nie jest lekarzem, ale pedagogiem i seksuologiem. W podstawie programowej brakuje ważnych informacji profilaktycznych (np. o skutkach przyjmowania blokerów dojrzewania), część ważnych informacji ma charakter fakultatywny.

Argumenty z zapobiegania kryzysom (z profilaktyki)

ARGUMENT MEN:

EZ będzie zapobiegać negatywnym zjawiskom. Uczniowie dostaną wiedzę, która wesprze ich w radzeniu sobie z kryzysami, wzmocni odporność, pomoże unikać zachowań ryzykownych.

KONTRARGUMENTY:

- ***EZ nie spełnia kryteriów dobrej profilaktyki.*** EZ uderza w najważniejszy czynnik chroniący, czyli w rodzinę. Pomija ważne informacje o znaczeniu profilaktycznym. Nie uwzględnia zasady, że wobec ogółu uczniów powinno się realizować wyłącznie profilaktykę uniwersalną (do wszystkich), bez profilaktyki selektywnej (do grup ryzyka) czy wskazującej (do grup wysokiego ryzyka), bo inaczej będzie to oddziaływać anty-profilaktycznie i szkodliwie
- ***EZ pomija dorobek polskiej profilaktyki.*** Twórcy EZ zachowują się tak, jakby w polskiej szkole dotychczas nie było w ogóle profilaktyki i sprawdzonych naukowo programów profilaktycznych.

Argumenty z ochrony przed pedofilią

ARGUMENT MEN:

EZ będzie obroną przed pedofilią. Ten przedmiot pomoże dzieciom i młodzieży w broniении się przed „złym dotykiem”, nauczy je stawiać granice w sferze seksualnej.

KONTRARGUMENTY:

- ***EZ jest w interesie pedofili.*** Koncepcja „świadomej zgody” – jako jedynego warunku aktywności seksualnej osłabia naturalne bariery ochronne u dzieci i ułatwia działanie pedofilom. Dziecko może myśleć, że jeśli się zgadza na seks z dorosłym to wszystko jest OK. Ze względu na swoją niedojrzałość nie będzie w stanie dobrze ocenić sytuacji.
- ***Najlepszą obroną przed pedofilią jest wzorzec aktywności seksualnej w małżeństwie.*** Chodzi o wyrobienie w dzieciach przekonania, że seks jest dla dorosłych i w sytuacji miłości poświadczonej przysięgą małżeńską. Takich treści w EZ jednak w ogóle nie ma.

Argumenty z rzetelnej wiedzy

ARGUMENT MEN:

Dzięki EZ uczniowie dostaną rzetelną i naukową wiedzę o seksie. Dotychczasowe pokazywanie seksualności w szkole to utrzymywanie dzieci i młodzieży w „przesądach i zabobonach jednej czy drugiej organizacji lub sekty”. To nie będzie ideologia, tylko treści oparte na rzetelnych podstawach naukowych. A uczniowie mają prawo do wiedzy naukowej, do informacji.

KONTRARGUMENTY:

- ***Odrzucenie rodziny w sferze seksualności to ideologia bez żadnych podstaw w nauce.*** Wszystkie nauki zajmujące się rodziną (pedagogika, psychologia, socjologia, historia, ekonomia, prawo, medycyna itd.) wskazują na wagę i znaczenie rodziny w życiu człowieka i społeczeństwa. Tymczasem według EZ rodzina nie ma żadnej wartości.
- ***EZ promuje ideologiczne postulaty środowisk LGBTQ+.*** W podstawie programowej EZ jest mowa o kwestiach czyli postulatach środowisk LGBTQ+. Postulaty te mają ideologiczny charakter.
- ***EZ ma swoje ideowe korzenie w ideologii marksistowskiej.*** Ideologia marksistowska widzi rodzinę jako miejsce przemocy i ucisku i stawia sobie za cel jej zniszczenie. EZ jest przykładem tego sposobu myślenia.
- ***EZ jest oparta na kłamstwie w sferze wartości.*** To kłamstwo brzmi: nie ma czegoś takiego jak trwała, prawdziwa miłość małżeńska czy rodzinna – w sferze seksualnej istnieje tylko przyjemność. EZ to próba systematycznego i systemowego okłamywania dzieci i młodzieży.
- ***EZ to nie rzetelność i naukowość, ale seksualna ideologia.*** Anja Rubik (zwolenniczka EZ, z którą min. B. Nowacka spotkała się zaraz po objęciu stanowiska) mówiła w [wywiadzie](#): „Dlaczego polska szkoła uczy o Pitagorasie, a nie o seksie, o którym wiedza bardziej się w życiu przydaje?”. A. Rubik dodaje, że chodzi o to, że uprawiała seks wiele razy i na początku nie była „zabezpieczona”. Według niej zamiast twierdzenia Pitagorasa należy uczyć w szkole antykoncepcji, aby uczniowie mogli „wiele razy uprawiać seks”.

Argumenty z ochrony przed pornografią

ARGUMENT MEN:

Dzięki EZ uczniowie przestaną sięgać po wiedzę o seksie do pornografii w internecie. EZ będzie skuteczną alternatywą dla internetowej pornografii. Jeśli źródłem wiedzy o seksie nie będzie EZ, to będzie nim internetowa pornografia.

KONTRARGUMENTY:

- ***To jest fałszywa alternatywa.*** EZ nie jest receptą na zaprzestanie korzystania przez uczniów z pornografii w internecie. Nie ma żadnych badań, które by potwierdziły argument MEN.
- ***Najważniejszą obroną przed pornografią jest pokazywanie seksualności w kontekście rodziny.*** W EZ tego jednak w ogóle nie ma. Seksualność jest tu wrywa z kontekstu rodziny, a to zachęca do sięgania po pornografię.
- ***Kluczowa w ochronie uczniów przed pornografią w internecie jest ustawa, która ograniczy jej dostępność niepełnoletnim.*** Obywatelski projekt ustawy trafił jesienią 2024 r. do Sejmu z 200 tys. podpisów.

ARGUMENTY PRZECIW EDUKACJI ZDROWOTNEJ

EZ będzie prowadziła do wielu osobistych tragedii młodych ludzi. Przekonywanie uczniów, że w sferze seksualnej nie ma żadnych norm, poza wyrażeniem świadomej zgody na seks, to droga do cierpienia, samotności, krzywdy, wykorzystania.

EZ ma charakter antyrodzinny. Uderza ona bardzo mocno w wartość rodziny i prowadzi do zniszczenia w dzieciach i młodzieży przekonani i zdolności ważnych do założenia w przyszłości trwałej i szczęśliwej rodziny. Propagowane na EZ wzorce mają w sobie potężne antyrodzinne ostrze.

EZ prowadzi do demoralizacji i deprawacji dzieci i młodzieży. EZ uderza w rozwój moralny uczniów, wskazując na przyjemność seksualną jako większą wartość od miłości. Zniszczy nastawienie uczniów, aby kierować się w życiu wartościami. Przekaz, że do aktywności seksualnej wystarczy świadoma zgoda partnerów będzie prowadzić do uznania za coś właściwego np. prostytucji, pedofilii, aktywności biseksualnej – o ile te aktywności są za zgodą stron.

EZ prowadzi do seksualizacji dzieci i młodzieży. EZ wrywa tematykę seksualną z właściwemu mu kontekstu rodziny. To prowadzi do spostrzegania jej w fałszywym świetle i w zaburzonych proporcjach.

EZ łamie obowiązujące prawo. Konstytucja RP w art. 18. stanowi: „Małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej”. EZ uderza w te wszystkie wartości.

Podstawa programowa EZ jest sprzeczna z ustawą z 7 stycznia 1993 r., o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży. Według tej ustawy podczas omawiania tematyki seksualnej w szkole powinno się m.in. wskazywać na wartość rodziny i omawiać życie w fazie prenatalnej. Na EZ tego nie ma.

EZ obniża poziomu nauczania w szkołach. Nauczyciele WDŻ muszą ukończyć specjalistyczne, multidyscyplinarne studia podyplomowe przez 3 semestry lub kurs kwalifikacyjny (szkoły podstawowe). EZ będą mogli nauczać m.in. farmaceuta, pielęgniarka, położna, diagnosta laboratoryjny, fizjoterapeuta lub ratownik medyczny z przygotowaniem pedagogicznym.

EZ realizuje interes lobby farmaceutycznego, aborcyjnego oraz transbiznesu. Zachęcanie uczniów do aktywności seksualnej, do stosowania antykoncepcji, do dokonywania w przyszłości aborcji i operacji „zmiany płci” będzie przynosiło korzyści finansowe firmom działającym w tych obszarach.

EZ uderza w katolickie wychowanie. Duża część polskich rodziców chce wychować dzieci po katolicku. Chce przekazać dzieciom, że seksualność służy miłości i płodności. Chce wychować dzieci w szacunku dla sakramentu małżeństwa i dla rodziny. Chce pokazać jak wielką wartością są dzieci. EZ promuje wzorce systemowo podważające to wychowanie.

ARGUMENTY ZA WYCHOWANIEM DO ŻYCIA W RODZINIE

WDŹ jest prorodzinne. Tematyka seksualna jest podejmowana w kluczu prorodzinnym – i tak powinno być. Rodzina ma wielką wartość, tak w życiu każdego człowieka, jak i życiu całego społeczeństwa.

WDŹ zapobiega negatywnym zjawiskom społecznym. W Polsce, jest mniejsza skala przedwczesnej inicjacji seksualnej, aborcji u nieletnich czy chorób przenoszonych drogą płciową niż w Wielkiej Brytanii, Niemczech czy Francji (badania Eurostatu). W Polsce jest w szkole prorodzinny WDŹ, we wspomnianych krajach jest edukacja seksualna bliska planom MEN.

WDŹ jest dobrze ocenianym przedmiotem. Istnieją badania empiryczne, które wskazują, że uczniowie dobrze oceniają WDŹ (Badania dr Sz. Czarnika, zlecone przez Instytut Badań Edukacyjnych, 2015 r.)

WDŹ prowadzą dobrze przygotowani nauczyciele. Nauczycielom WDŹ są stawiane wysokie wymagania, jeśli chodzi o wiedzę i umiejętności.

Nie ma żadnych analiz i badań uzasadniających likwidację WDŹ. MEN nie zleciło żadnych analiz i badań w sprawie oceny funkcjonowania WDŹ.

6 Twoja decyzja

Drogi Czytelniku! Jaka jest Twoja decyzja? Które argumenty Cię przekonują? Który model edukacji seksualnej wybierasz? Prorodzinny czy antyrodzinny? Czego chcesz dla swoich dzieci?

Czy chcesz, aby Twoje dzieci ceniły małżeństwo, rodzinę, dzieci?

Aby potrafiły założyć i budować trwałą, szczęśliwą rodzinę?

Aby podjęły trud samowychowania, zdobyły panowanie nad sobą?

Aby akceptowały swoją kobiecość lub męskość?

Aby podejmowały współżycie seksualne w sytuacji dojrzałej, odpowiedzialnej miłości, którą wyrażą przysięgą małżeńską?

Aby chciały mieć dzieci i czerpały radość z macierzyństwa lub ojcostwa?

Czy chcesz, aby małżeństwo i rodzina nie miały dla nich żadnej wartości?

Aby całe ich życie to były kolejne związki partnerskie?

Aby wszelkie kontakty seksualne – heteroseksualne, homoseksualne, biseksualne, grupowe – uznawały za tak samo dobre i warte wypróbowania?

Aby podejmowały ryzykowne zachowania seksualne, które mogą przynieść w efekcie choroby przenoszone drogą płciową?

Aby kwestionowały własną płęć?

Aby, jeśli tego będą chciały, to poddały się operacji okaleczenia własnego ciała?

Jeśli chcesz, aby dzieci ceniły małżeństwo i rodzinę, to przede wszystkim ucz je tego w domu. Poprzez swoją postawę i przez rozmowy wskazuj dzieciom, że małżeństwo i rodzina to wielkie wartości! Podkreślaj, że sfera seksualna ma służyć miłości i potomstwu. Pomagaj dzieciom odkrywać piękno kobiecości i męskości, piękno macierzyństwa i ojcostwa. Pobudzaj je do samowychowania charakteru i zdobywania panowania nad sobą.

Co możesz zrobić, gdy zajęcia na temat seksualności podważają Twoje wysiłki wychowawcze? Co możesz zrobić w sytuacji, kiedy szkolna edukacja seksualna odrywa seksualność od kontekstu rodziny i niesie dzieciom antyrodzinny przekaz na pierwszym miejscu stawiając poszukiwanie przyjemności?

Podejmij działania w szkole i w samorządzie lokalnym. Możesz też włączyć się w kampanię, której celem jest dotarcie z informacjami o EZ do jak najszerszego kręgu rodziców.

DZIAŁAJ W SZKOLE

Dopilnuj, aby szkoła zorganizowała spotkanie informacyjne dla rodziców nt. EZ

Szkoła ma obowiązek zorganizować takie spotkanie. Rozporządzenie Ministra Edukacji z 7 kwietnia br. mówi o obowiązku zorganizowania spotkania informacyjnego dla rodziców i przedstawieniu na nim pełnej informacji o EZ:

„§ 5. 1. W każdym roku szkolnym przed przystąpieniem do realizacji zajęć nauczyciel prowadzący zajęcia wraz z wychowawcą przeprowadza co najmniej jedno spotkanie informacyjne z rodzicami uczniów niepełnoletnich oraz z uczniami pełnoletnimi. Nauczyciel jest obowiązany przedstawić pełną informację o celach i treściach realizowanego programu nauczania, podręcznikach, materiałach edukacyjnych, materiałach ćwiczeniowych oraz o środkach dydaktycznych. 2. Za przeprowadzenie spotkań, o których mowa w ust. 1, jest odpowiedzialny dyrektor szkoły.”

Dopilnuj, aby takie spotkanie zostało zorganizowane i aby to była rzeczywista, pełna prezentacja edukacji seksualnej w ramach EZ z przedstawieniem podręczników i materiałów edukacyjnych. To nie może być zdawkowa kilkuminutowa informacja z ogólnikowymi hasłami. Zwróć uwagę, czy w informacjach dla rodziców ze strony dyrekcji szkół jest mowa o tematyce seksualnej. Zdarza się bowiem, że dyrektorzy informują rodziców tylko o tym, że na EZ będzie poruszana tematyka zdrowia fizycznego i psychicznego, odżywiania, profilaktyki uzależnień itd., ale nie ma tam ani słowa o tematyce seksualnej. Jest to zatajenie kluczowej informacji w celu wprowadzenia rodziców w błąd.

Weź udział w spotkaniu informacyjnym w szkole na temat programu i materiałów edukacyjnych EZ

Zadawaj pytania, aby dowiedzieć się jak najwięcej na ten temat. Poproś o pokazanie podręczników dla uczniów, scenariuszy zajęć i zeszytów ćwiczeń. Skorzystaj z listy pytań, jakie można w tej sytuacji zadać (pytania na takie spotkania są dostępne na stronie www.takdlaedukacji.pl – można je pobrać i wydrukować). Zapytaj m.in. o to, jak w praktyce będą wyglądały zajęcia np. na temat „kwestii prawnych i społecznych grup LGBTQ+” i czy będą je w szkole prowadziły osoby z organizacji LGBTQ+? Odwołaj się do wiedzy z filmów i innych materiałów informacyjnych dostępnych na stronie www.takdlaedukacji.pl

Wypisz swoje dzieci z EZ do 25 września 2025 r.

W roku szkolnym 2025/26 mamy swobodę wyboru, jeśli chodzi o udział dzieci w EZ. Ta wolność została wywalczona protestami, petycjami i manifestacjami. Ta wolność dotyczy tylko najbliższego roku szkolnego. Potem – jak wiele na to wskazuje – obecne władze MEN chcą wrócić do tego, aby te zajęcia były obowiązkowe.

Skorzystaj z tej wywalczonej wolności i wypisz dzieci z EZ – najpóźniej do 25 września 2025 r.. W tym celu złóż w szkole pisemne oświadczenie. Możesz skorzystać z wzoru na stronie www.takdlaedukacji.pl albo napisać własne oświadczenie.

Możesz też do tej pisemnej rezygnacji dodać wypełnione oświadczenie rodzicielskie dotyczące wszelkich dodatkowych zajęć podejmujących tematy związane z seksualnością (formularz takiego oświadczenia jest dostępny na stronie www.takdlaedukacji.pl)

Kandyduj w wyborach do trójek klasowych oraz do Rady Rodziców

Wchodząc w skład trójki klasowej czy Rady Rodziców masz duże możliwości kontroli tego, jak szkoła chce wychowywać dzieci. Masz wtedy wpływ m.in. na kształt programu profilaktyczno-wychowawczego szkoły. Możesz zadbać o promocję treści prorodzinnych i o blokowanie działań, które podważają wartość rodziny. Możesz mieć kontrolę nad tym jakie imprezy szkoła organizuje. Jeśli w planach szkoły jest np. tzw. „Tęczowy piątek”, którego celem jest promocja postulatów grup LGBTQ+, to możesz to zablokować. Możesz mieć też kontrolę na osobami z zewnątrz, które mają prowadzić zajęcia z dziećmi. Możesz nie dopuścić do tego, żeby np. aktywiści środowisk LGBTQ+ prowadzili zajęcia nazywane „antydiskryminacyjnymi”, które w praktyce są zakamuflowaną antyrodzinną edukacją seksualną. Możesz nie dopuścić do tego, co zdarzyło się w jednej z polskich szkół, że zajęcia prowadził drag queen, czyli mężczyzna przebrany za kobietę.

Zgłoś wniosek, aby szkoła przystąpiła do programu „Szkoła przyjazna rodzinie”

Jako rodzic możesz wpłynąć na to, że szkoła w bardziej zdecydowany i systematyczny sposób zaangażuje się w promowanie wartości rodziny w swojej pracy dydaktycznej i wychowawczej. Możesz zaproponować szkole np. przystąpienie do programu „Szkoła przyjazna rodzinie” (więcej na: <https://szkolaprzyjaznarodzinie.pl>)

DZIAŁAJ W SAMORZĄDZIE LOKALNYM

Wiele do powiedzenia na temat kształtu wychowania w szkole ma samorząd lokalny jako organ prowadzący dla szkół publicznych.

Zgłoś wniosek o spotkanie władz samorządowych, radnych z komisji ds. oświaty, dyrektorów szkół i rodziców

Takie spotkanie winno służyć zapoznaniu się ze szczegółowymi informacjami na temat kształtu edukacji seksualnej w ramach EZ. Powinno ono umożliwić wszystkim zainteresowanym osobom zaprezentowanie swego zdania w tej kwestii.

Zgłoś wniosek do władz samorządowych o przyjęcie uchwały stanowiskowej ws. EZ

Władze samorządowe mogą przyjąć uchwałę stanowiskową (rezolucję) ws. EZ. Mogą wyrazić w niej np. swój sprzeciw wobec treści podważających wartość małżeństwa i rodziny. Taka uchwała nie niesie za sobą skutków prawnych, ale może to być znaczący głos dla lokalnego środowiska oraz władz krajowych na temat kształtu szkolnej edukacji.

Wzory tego typu uchwał są do pobrania ze strony Instytutu Ordo Iuris:

<https://ordoiuris.pl/edukacja/samorzady-w-obronie-wartosci-prorodzinnych-w-szkole-ordo-iuris-publikuje-wzory-uchwal>

Tego typu uchwałę stanowiskową (rezolucję) ws. EZ przyjęła m.in. Rada Gminy Zabierzów (lipiec 2025 r.). Wzywa w niej MEN do wycofania się z likwidacji WDŻ i wprowadzenia w to miejsce EZ

<https://www.ratujmyszkole.pl/kolejna-gmina-dzieki-spotkaniom-z-ekspertami-krops-uchwalila-sprzeciw-wobec-edukacji-zdrowotnej/>

WŁĄCZ SIĘ W KAMPANIĘ INFORMACYJNĄ „TAK DLA EDUKACJI! NIE DLA DEPRAWACJI!”

Hasło kampanii brzmi: *Wypisuję dziecko z Edukacji zdrowotnej!* Chcemy z tym hasłem i z informacjami nt. EZ dotrzeć do jak największego kręgu rodziców. Możesz się zaangażować w tę kampanię na różne sposoby. Możesz w tej sprawie napisać na adres: kampania@takdlaedukacji.pl albo od razu zapisać się na listę wolontariuszy pod adresem: <https://forms.gle/YcejS8MW2xL7vCXTA>

Rozpowszechniaj materiały informacyjne wśród rodziców

Rozpowszechniaj w swoim środowisku materiały informacyjne o EZ, które są dostępne na stronie kampanijnej www.takdlaedukacji.pl. Są to: 1) ulotki i plakaty z kodami QR (można je pobrać i wydrukować); 2) niniejsza broszura (w postaci e-booka dostępna bezpłatnie); 3) linki do filmów dokumentalnych nt. EZ.

Rozpowszechniaj posty i rolki w mediach społecznościowych

Polub, obserwuj i podawaj dalej posty i rolki umieszczane na FB KROPS Koalicja na Rzecz Ocalenia Polskiej Szkoły.

Zaangażuj się w organizację i prowadzenie spotkań informacyjnych

Zaangażuj się w zorganizowanie spotkań informacyjnych nt. EZ w swoim środowisku. Możesz poprowadzić to spotkanie (damy Ci potrzebne do tego materiały) możesz też zaprosić do jego poprowadzenia ekspertów Koalicji na Rzecz Ocalenia Polskiej Szkoły (e-mail kampania@takdlaedukacji.pl).

Wspieraj kampanię finansowo

Wesprzyj naszą kampanię finansowo przez portal zrzutka.pl https://zrzutka.pl/shmk7b?utm_medium=mail&utm_source=postmark&utm_campaign=payment_notification

Będziemy wdzięczni za każdą wpłatę!

Drodzy Rodzice!

Wypiszcie swoje dzieci z Edukacji zdrowotnej!

Nie zgadzajcie się na ich udział w tych zajęciach! Nie zgadzajcie się na to, aby przekonywano Wasze dzieci do tego, że „dwu ojców” i dzieci to równie wartościowy wzorzec, jak rodzina naturalna: matka, ojciec i dzieci! Nie pozwalajcie na to, żeby Wasze dzieci przekonywano do tego, że do rozpoczęcia współżycia seksualnego wystarczy tylko świadoma zgoda – bez żadnych innych warunków! Nie zgadzajcie się na to, żeby przekonywano Wasze dzieci, że będąc dziewczętami mogą identyfikować się jako chłopcy, a będąc chłopcami mogą identyfikować się jako dziewczęta! Nie pozwalajcie na to, aby otwierano przed Waszymi dziećmi drogę do okaleczania ciała podczas operacji tzw. „zmiany płci”.

Powiedzcie Wasze głośne i mocne **NIE!** tym wszystkim, którzy chcą przekonywać Wasze dzieci do tego, że przyjemność seksualna to najważniejsza wartość w życiu! Odrzućcie te antyrodzinne pomysły! Chrońcie swoje dzieci!

Ze swej strony deklarujemy nasze wsparcie dla Waszych działań, które mają na celu ochronę dzieci przed deprawacją, demoralizacją i seksualizacją! Instytut Prawny Ordo Iuris – członek naszej Koalicji – zobowiązuje się wobec Was do wszelkiej pomocy prawnej w razie takiej potrzeby.

Zapraszamy do współpracy! Razem ocalimy dzieci i młodzież!

Koordynatorzy i Rada
Koalicji na Rzecz Ocalenia Polskiej Szkoły
skupiającej ponad 80 organizacji
www.ratujmyszkole.pl/lista-organizacji

Dlaczego Ministerstwo Edukacji Narodowej zlikwidowało
WYCHOWANIE DO ŻYCIA W RODZINIE?

Czy EDUKACJA ZDROWOTNA to zamach na prawa rodziców?

Czy „zdrowie seksualne” – jeden z bloków tematycznych
EDUKACJI ZDROWOTNEJ – ma charakter antyrodzinny?

Czy jest to wprowadzenie do polskiej szkoły edukacji seksualnej
takiej, jak w krajach Zachodu?

Czy EDUKACJA ZDROWOTNA to promocja w szkole wzorców i postulatów
propagowanych przez środowiska LGBTQ+ czyli lesbijek, gejów, biseksuali-
stów, transseksualistów, queer?

Niniejsza broszura ma pomóc w rzeczowej odpowiedzi na te pytania.

Kampania społeczna
TAK DLA EDUKACJI! NIE DLA DEPRAWACJI!
www.takdlaedukacji.pl

Możliwość finansowego wsparcia kampanii:
[WSPOMÓŻ KAMPANIĘ](#)

